

Ik moet... binnenblijven.

... afstand bewaren.

... verantwoordelijk zijn. Er hangen levens vanaf.

Ik moet... blijven functioneren, al staat mijn wereld op zijn kop.

Ik moet... genieten, deze kans om rust te vinden, krijgen we tenslotte maar 1 keer.

Ik moet... Ik moet het redden....

Ik moet... niet bang zijn.

... niet stressen.

... niet wanhopen.

Ik moet... niet denken dat mijn leven op de oude manier kan verder draaien. Dat houd ik nooit vol.

Ik moet. Ik moet niet. Ik moet. Ik moet niet.

Tussen al dat moeten en niet moeten maar 1 ding dat de werkelijkheid omvat:

Jij. Ik. Jij en ik. Onze ontmoeting.

Jouw ogen geven me mezelf terug, jouw woorden geven mij betekenis, jouw lach kietelt mijn ziel.

Jij ziet me.

Ik zie jou.

Ik geef je mijn blik, mijn woorden. Ik schenk je mijn lach.

We zijn elkaar gegeven. Ik zie het nu pas. En jij ziet het ook.

Vreemd toch hoe we elkaar pas écht zagen toen we elkaar niet meer mochten zien.

Ecce Homo – Ziedaar de mens

Ervaar jij ook dat er mensen zijn die je nu pas écht ziet?

Wie wil jij vandaag ontmoeten?

Voor wie wil jij vandaag een geschenk zijn?